

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารสถานศึกษากับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 ของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง
 RELATIONSHIP BETWEEN SCHOOL ADMINISTRATION AND STUDENT SUPPORT
 SYSTEM OF EDUCATIONAL PERSONNEL AT THE RANONG PROVINCIAL SPECIAL
 EDUCATION CENTER

เอกสิทธิ์ ใจดี¹ ดร.จิระพันธ์ นามชวัด²

นักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยทองสุข¹ อาจารย์ที่ปรึกษาคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยทองสุข²

ผู้รับผิดชอบบทความ : ntawan@hotmail.com

Ekasit Jaidee¹ Dr.Jirapan Namchawat²

Student Educational Administration at Thongsuk College¹

Lecturer Educational Administration at Thongsuk College²

E-mail address: ntawan@hotmail.com

วันที่รับบทความ (Received) 20 กันยายน 2565

วันที่ได้รับบทความฉบับแก้ไข (Revised) 12 ตุลาคม 2565

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) 20 พฤศจิกายน 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการบริหารสถานศึกษา 2) เพื่อศึกษาระดับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารสถานศึกษากับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง ประชากรครั้งนี้ คือบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง จำนวน 34 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product correlation coefficient)

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง จำนวน 20 คน อายุ 30-40 ปี จำนวน 24 คน การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 30

คน ประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 19 คน

1) การบริหารสถานศึกษาโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อันดับที่ 1 คือด้านการบริหารงานบุคคล รองลงมา คือ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารทั่วไป และอันดับสุดท้ายคือ ด้านวิชาการ 2) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล รองลงมา คือด้านการส่งต่อ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการคัดกรองนักเรียน และอันดับสุดท้ายคือด้านการส่งเสริมนักเรียน 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารสถานศึกษากับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง โดยภาพรวม มีค่าความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ : ความสัมพันธ์/การบริหาร/ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

Abstract

This research Objectives 1) to study the level of school administration 2) to study the level of student support system 3) To study the relationship between the school administration and the student support system of educational personnel at the Ranong Provincial Special Education Center.

This population was 34 educational personnel at the Ranong Provincial Special Education Center. The instrument used was a questionnaire. data analysis Finding Percentage, Mean, and Standard Deviation and find a relationship by Pearson's product correlation coefficient.

The results showed that Most of the respondents were female, 20 people, aged 30-40 years, 24 people, bachelor's degree, 30 people, 19 people working experience less than 10 years.1) overall school administration at a high level When considering each aspect, it was found that the first place was personnel management, followed by budget and general management. And the last place is academic.2) The overall student support system at a high level When considering each item, it was found that the first place was the aspect of knowing the students individually, followed by the referral aspect. Prevention and problem solving Student screening And the last place is the aspect of student promotion.3) The relationship between the school administration and the student support system of educational personnel at the Ranong Provincial Special Education Center. Overall, the positive relationship was at a moderate level. statistically significant at 0.01 level.

Keyword : Relationship/Administration/Student support system

บทนำ

สำหรับประเทศไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๐ วรรค ๓ ระบุว่า การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิด หรือพบความพิการ โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและบุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ในกฎกระทรวง และพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๕ กำหนดให้คนพิการมีสิทธิทางการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิด หรือพบความพิการจนตลอดชีวิต พร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา เลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบการศึกษาโดยให้คำนึงถึง ความสามารถ ความสนใจ ความถนัด และความต้อการจำเป็นพิเศษของบุคคลนั้น และให้ได้รับ การศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ การทดสอบ ทางการศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละ ประเภทและบุคคล จากกฎหมายข้างต้น จะเห็นว่าประเทศไทยให้ความสำคัญกับการให้บริการช่วยเหลือ ระยะแรกเริ่ม แม้จะไม่ได้กำหนดอายุชัดเจน แต่เน้นให้จัดบริการตั้งแต่แรกเกิดหรือแรกพบความพิการ ทั้งในด้านการให้การศึกษา การได้รับเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการ และความช่วยเหลือ อื่นใดทางการศึกษา จึงกล่าวได้ว่าการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเป็นระบบบริการที่มุ่งส่งเสริม พัฒนาการของเด็ก การช่วยเหลือครอบครัวในการพัฒนาเด็ก ซึ่งการพัฒนาเด็กในช่วงวัยเริ่มต้น มีความสำคัญที่สุด เพราะช่วยให้เด็กได้รับการช่วยเหลือที่ตรงกับความต้องการ ในช่วงสำคัญของชีวิต ที่จะเป็นตัวชี้ถึงความสำเร็จในอนาคต อย่างไรก็ตามการช่วยเหลือเมื่อแรกพบความพิการ ซึ่งอาจจะ ไม่ใช่ในวัยแรกเริ่มก็เป็นสิ่งที่จำเป็น เพื่อป้องกันปัญหาการพัฒนาของวัยรุ่น

และวัยผู้ใหญ่ตอนต้น การบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มครอบคลุมในเรื่องที่แตกต่างกัน ทั้งด้าน การศึกษา สุขภาพ ๒ อาชญากรรม ที่จะอยู่ในรูปแบบ ของโปรแกรมพ่อแม่สำหรับแม่ที่ตั้งครรภ์ และคูครอง หรือพฤติกรรม ในชั้นเรียนของวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มเสี่ยง ที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องในอาชญากรรม เนื่องจากเด็กและ ครอบครัว ได้รับประสบการณ์ที่เป็นปัญหาทั้งหมด การ บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มจำเป็นต้องใช้กลวิธี แบบ องค์กรรวมในหลายระดับ ในลักษณะเป็นความร่วมมือกัน เพื่อจัดการสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการประเทศนิวซีแลนด์ได้ นิยาม การ บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มด้านการศึกษาพิเศษว่า เป็นการให้การช่วยเหลือแก่บุคคลที่ ไม่ได้รับการ ตอบสนองในบริบทปกติซึ่งไม่มีการสนับสนุนเป็นพิเศษ ในวัยแรกเริ่ม จนถึงวัยเรียนทั้งที่ บ้าน หรือครอบครัว ที่ เป็นความต้องการจำเป็นในด้านความบกพร่องทาง ร่างกาย ประสาทสัมผัส การเรียนรู้หรือการสื่อสารที่ ล่าช้า ความบกพร่องด้านสังคม อารมณ์ หรือพฤติกรรม หรือความ บกพร่องอื่น ๆ ร่วมกัน (คู่มือหลักสูตรสำหรับ เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ระยะแรกเริ่ม ของ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๕๘.2558 :2-4)

ดังนั้น ศูนย์การศึกษาพิเศษจึงได้กำหนด หลักการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม สำหรับเด็กที่ มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ตาม หลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังนี้ 1) การสร้าง หลักสูตรที่เหมาะสม การพัฒนาหลักสูตรพิจารณาจาก ระดับพัฒนาการ ของเด็ก “ทั่วไป” โดยเป็นหลักสูตรที่ มุ่งส่งเสริมพัฒนาการ พัฒนาศักยภาพ และเตรียมความ พร้อมอย่างเหมาะสม เพื่อให้เด็กที่มีความต้องการ จำเป็นพิเศษมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาได้เต็มศักยภาพสอดคล้อง กับความต้องการจำเป็นพิเศษเฉพาะบุคคล เพื่อให้มี ระดับพัฒนาเท่าเทียมหรือใกล้เคียงกับเด็กทั่วไปที่อยู่ใน ระดับอายุเดียวกัน 2) ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และ พัฒนาการที่ครอบคลุมสำหรับเด็กที่มีความต้องการ จำเป็นพิเศษ ตั้งแต่แรกเกิดโดยยึดหลักการให้บริการ

ช่วยเหลือระยะแรกเริ่มแก่เด็กและครอบครัว ทั้งนี้ ได้ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและวิถีชีวิตของ เด็กตามบริบทของชุมชน สังคม และวัฒนธรรม ไทย มี การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพ ของเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษโดย เด็กที่มีความ ต้องการจำเป็นพิเศษจะต้องอยู่ในสภาพที่สนองความ ต้องการจำเป็นพิเศษ ความสนใจของ เด็กทั้งภายในและ ภายนอกห้องเรียน ผู้สอนจะต้องจัดสภาพแวดล้อมให้ เด็กได้อยู่ในที่ที่สะอาด ปลอดภัย อากาศสดชื่น ผ่อน คลาย ไม่เครียด มีโอกาสออกก าลังกายและพักผ่อน มี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลือ อื่นใด ทางการศึกษาที่หลากหลายเหมาะสมกับความ ต้องการ จำเป็นพิเศษ และระดับพัฒนาการรวมถึงการ ให้เด็กมีโอกาสได้อยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคม 3) พัฒนา เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษตั้งแต่แรกเกิดเป็นองค์ รวม โดยผ่านการเล่น และกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย โดยการบูรณาการการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอน สำหรับเด็กที่มี ความต้องการจำเป็นพิเศษให้ยึดหลัก การบูรณาการที่ว่าหนึ่งแนวคิดเด็กสามารถเรียนรู้ได้ หลาย กิจกรรม หนึ่งกิจกรรมเด็กสามารถเรียนรู้ได้ หลายทักษะและหลายประสบการณ์สำคัญ ดังนั้น เป็น หน้าที่ของผู้สอนจะต้องวางแผนการจัดประสบการณ์ใน แต่ละวันให้เด็กเรียนรู้ผ่านการเล่นที่ หลากหลาย กิจกรรม หลากหลายทักษะ หลากหลายประสบการณ์ สำคัญ อย่างเหมาะสมกับวัยและ พัฒนาการ เพื่อให้ บรรลุจุดหมายของการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความ ต้องการจำเป็นพิเศษตั้งแต่ แรกเกิดถึง 6 ปีที่กำหนดไว้ 4) จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เด็กที่มีความต้องการ จำเป็นพิเศษตั้งแต่แรกเกิด สามารถพัฒนาทักษะ ทุก ด้าน ได้เต็มศักยภาพอย่างมีความสุข การจัดกิจกรรมที่ ส่งเสริมพัฒนาการ และการเรียนรู้ของ เด็กที่มีความ ต้องการจำเป็นพิเศษ ผู้สอนมีความสำคัญต่อการจัด กิจกรรมพัฒนา เด็กอย่างมาก จึงจำเป็นต้องยอมรับ เห็นคุณค่า รู้จักและเข้าใจเด็กแต่ละบุคคลที่ตนดูแล รับผิดชอบ เพื่อจะได้วางแผนการจัดการศึกษาเฉพาะ บุคคลหรือแผนให้บริการช่วยเหลือเฉพาะครอบครัว สร้างสภาพแวดล้อม และจัดกิจกรรมที่จะส่งเสริม

พัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ต้องรู้จักพัฒนาตนเอง ปรับปรุงใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมต่างๆ ให้เหมาะกับเด็กเป็นเฉพาะ บุคคล 5) ปร ะสานความร่วมมือระหว่างครอบครัว ชุมชน สถานศึกษา และผู้ที่มี ส่วนเกี่ยวข้อง ในการพัฒนาเด็ก ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษตั้งแต่แรกเกิด เด็กแต่ละคนมีความ แตกต่างกัน ทั้งนี้ เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่ เด็กเจริญเติบโต ผู้สอน พ่อแม่ และผู้ปกครองของเด็ก จะต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ทำความเข้าใจ พัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กต้องยอมรับและ ร่วมมือกันรับผิดชอบ หรือ ถือเป็นหุ้นส่วนที่จะต้อง ช่วยกันพัฒนาเด็กให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ ร่วมกัน ดังนั้น ผู้สอนจึงมิใช่ จะแลกเปลี่ยนความรู้กับพ่อแม่ ผู้ปกครองเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กเท่านั้น แต่จะต้องให้ พ่อแม่ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการพัฒนาด้วย 6) การ ประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก การประเมิน เด็กที่มีความต้องการ จำเป็นพิเศษวิธีวิธีการ ที่ หลากหลายได้แก่ การสังเกต การให้เด็กทำกิจกรรม การประเมิน เปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน การ บันทึกรายข้อมูล ฯลฯ ผู้สอนจะต้องสังเกตและประเมิน พัฒนาการ ของเด็กว่าได้บรรลุตามจุดประสงค์และ เป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ ผลที่ได้จากการสังเกต จาก ข้อมูลเชิง บรรยายจากการรวบรวมผลงาน การ แสดงออกในสภาพที่เป็นจริง ข้อมูลจากครอบครัวของ เด็ก สามารถบอกได้ว่าเด็กเกิดการเรียนรู้และมีความ ก้าวหน้าเพียงใด ข้อมูลจากการประเมิน พัฒนาการจะ ช่วยผู้สอนในการวางแผนการสอนเฉพาะ บุคคล ซึ่งเห็นความต้องการจำเป็นพิเศษของเด็กแต่ละ บุคคล ใช้เป็นข้อมูลในการสื่อสารกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง เด็ก และขณะเดียวกันยังใช้ในการ ประเมิน ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาให้กับเด็กได้อีกด้วยนี้ ลู อีส อัลลิสตัน (Louise Allistion.2007 pp 2-3อ้างถึงใน สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.2556:4)

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความจำเป็นที่สถานศึกษาจะต้องนำไปปฏิบัติให้เกิดผล กับนักเรียนอย่างเป็นระบบต่อเนื่องและยั่งยืน สถานศึกษาในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบในการส่งเสริม

คุณภาพชีวิตผู้เรียน และแก้วิกฤตสังคมจึงควรนำ กระบวนการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมา ประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของตนเอง โดยมุ่งหวัง ให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกคนร่วมมือกันดำเนินงานและ ที่สำคัญที่สุด คือ บทบาทของผู้บริหารที่ต้องเอาใจใส่ ดูแลนักเรียนในความดูแลทุกคนอย่างเต็มความสามารถ ด้วยความรักความเอื้ออาทรและความเข้าใจ อย่าง กัลยาณมิตรเพื่อให้ความช่วยเหลือได้ทั้งในเชิงสร้าง เสริมภูมิคุ้มกันและป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาการส่งเสริม การพัฒนาตามศักยภาพตลอดจนสามารถแก้ไขปัญหา เบื้องต้นได้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน ได้กำหนดนโยบายให้สถานศึกษาในสังกัดทุก แห่งดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมี ประสิทธิภาพเพื่อให้ นักเรียนทุกคนได้รับการดูแล ช่วยเหลือจากครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษาอย่างทั่วถึง โดยมีผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานและองค์กรที่ เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม ซึ่งมีแนวทางการ ดำเนินงานคือ 1) การรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล 2) การคัดกรองจำแนกกลุ่มนักเรียน 3) การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการพัฒนา 4) การจัด กิจกรรมป้องกัน แก้ไข 5) การส่งต่อ 6) การรายงานผล (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.2561: 18)

นอกจากนี้เด็กและเยาวชนยังมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการ เกิดปัญหาสังคมอาทิติดการพนัน นิยมเสี่ยงโชค การมั่วสุมใน หอพัก ไม่ชอบไปโรงเรียน หนีเรียน ทำร้ายรังแกกันเอง หมกมุ่นกับสื่อที่ไม่สร้างสรรค์นิยมบริโภค อาหารกรูบ กอบ อาหารที่ไม่เป็นผลดีต่อสุขภาพ เคரியด ซิมเศร้า มองโลกในแง่ร้าย ไม่สนใจต่อปัญหาสังคม อย่างไรก็ตามสาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่ไม่ เหมาะสมเป็นผลมาจากปัจจัยเสี่ยงต่างๆดังนี้ ปัจจัย เสี่ยงจากสภาพครอบครัว ปัจจัยเสี่ยงจากโรงเรียน ปัจจัยเสี่ยงจากชุมชนและสังคม ปัจจัยเสี่ยงจาก บุคลิกภาพหรือตัวนักเรียน ปัจจัยเสี่ยงต่อเด็กพิการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะมีส่วนสำคัญอย่างมาก ในการที่จะประคองเด็กนักเรียน อันประกอบด้วย การ รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน

การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อ ทั้งนี้ระบบจะเกิดขึ้นได้ก็ต้องอาศัยการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาในฐานะคณะทำงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง จังหวัดระนอง มีความประสงค์ที่จะศึกษา ความสัมพันธ์ ระหว่างการบริหารสถานศึกษากับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนานักเรียนและการบริหารสถานศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง
2. เพื่อศึกษาระดับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารสถานศึกษากับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ขั้นตอนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถาม

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย โดยทำตามลำดับขั้นตอนการวิจัยไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การจัดเตรียมวางแผนดำเนินการ

ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้วิจัยแนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตการวิจัย กรอบแนวคิดของการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ประชากรและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการ

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยซึ่งเป็นแบบสอบถามนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและให้ข้อคิดเห็น และได้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ ก่อนการกำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการกำหนดสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการสรุปผล

ขั้นตอนที่ 3 การรายงานผลการวิจัย

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนการจัดทำรายงานผลการวิจัย จากการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และการจัดทำข้อเสนอแนะ การจัดพิมพ์รูปเล่มและการนำเสนอวิทยาลัย เพื่อพิจารณาอนุมัติ

2. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง จำนวน 34 คนโดยผู้ศึกษาได้กำหนดให้เก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยกำหนดจากวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตการวิจัย กรอบแนวคิดของการวิจัย มากำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ เพื่อใช้ในการสร้างแบบสอบถามตามนิยามศัพท์เฉพาะที่กำหนดไว้ เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอความเห็นชอบและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่องให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง เป็นแบบสอบถามให้เลือกตอบ (Check List) โดยมีคำถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามตามตัวแปรที่กำหนดไว้ คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 ระดับการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง โดยแต่ละข้อเป็นการให้ความสำคัญใน

แต่ละเรื่อง ที่มีคำตอบให้เลือก แบบมาตราส่วน
ประมาณค่า 5 ระดับตามแนวความคิดของลิเคอร์ท
สเกล (Likert Scale) โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้ ลิเคอร์ท
(Likert.1989.pp:213 อ้างถึงใน ในตะวัน กำ
หอม.2560:28-29)

คะแนน 5 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมาก

คะแนน 3 หมายถึง ระดับการปฏิบัติปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ระดับการปฏิบัติที่น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ระดับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ
บุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำ
จังหวัดระนอง โดยแต่ละข้อเป็นการให้ความสำคัญใน
แต่ละเรื่อง ที่มีคำตอบให้เลือก แบบมาตราส่วน
ประมาณค่า 5 ระดับตามแนวความคิดของลิเคอร์ท
สเกล (Likert Scale) โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้ (ในตะวัน
กำหอม. 2560: 28)

คะแนน 5 หมายถึง ระดับปฏิบัติมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ระดับปฏิบัติมาก

คะแนน 3 หมายถึง ระดับปฏิบัติปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ระดับปฏิบัติน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ระดับปฏิบัติที่น้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะ

2. การพัฒนาเครื่องมือ

2.1 นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้น
เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงในเนื้อหา
และพิจารณาความเหมาะสมของสำนวนภาษาที่ใช้สื่อ
ความหมายให้ชัดเจนและใช้ดัชนีความสอดคล้อง หรือ
เรียกว่า IOC โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปใช้
ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน พิจารณาลงความเห็นว่าข้อคำถาม
สอดคล้องกับตัวแปรที่ศึกษา โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน
ดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อ
คำถามนั้นสอดคล้อง

ให้คะแนน 0 ถ้าผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อ
คำถามนั้นไม่สอดคล้อง

ให้คะแนน -1 ถ้าผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อ
คำถามนั้นไม่สอดคล้อง

2.2 นำแบบสอบถามที่มีค่าความ
เที่ยงตรงตามเนื้อหาไปทดลองใช้ (Try Out) กับ
บุคลากร ทางการศึกษา ที่ไม่ได้ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
ครั้งนี้ จำนวน 30 คน

2.3 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มา
ตรวจให้ความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ แอลฟา(α -
Coefficient) ตามแบบครอนบัก (Cronbach) ได้ค่า
ความเชื่อมั่น .972

2.4 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไป
ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามจำนวน
ทั้งสิ้น 34 ชุด เพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวม
ข้อมูลเท่ากับจำนวนประชากรทั้งหมด โดยมีวิธีการเก็บ
รวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. แจกแบบสอบถามและชี้แจง
พร้อมอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามอย่างถูกต้องให้
ตอบแบบสอบถามทราบ รวมถึงชี้แจงให้ทราบถึง
วัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้

2. เก็บรวบรวมข้อมูลจาก
แบบสอบถามด้วยตนเองในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2564

3. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบ
ความถูกต้องและนับจำนวนให้เท่ากับจำนวนประชากร
กรณีแบบสอบถามไม่ครบถ้วนหรือไม่สมบูรณ์ ผู้ศึกษา
จะดำเนินการแจกแบบสอบถามใหม่อีกครั้ง เพื่อให้ได้
ข้อมูลที่ครบถ้วน

4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปวิเคราะห์
ตามวิธีทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำ
ผลคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมดไปวิเคราะห์
ข้อมูลและประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์
ทางด้านสถิติ

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 ระดับการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง ทั้งนี้ผู้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) โดยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ครบถ้วนมาวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายจากค่าเฉลี่ยที่ได้โดยใช้เกณฑ์ เบสส์ (Best.1977.pp:47อ้างถึงใน ในตะวัน กำหอม.2560:28-29)

ตอนที่ 3 ระดับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง ทั้งนี้ผู้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) โดยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ครบถ้วนมาวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายจากค่าเฉลี่ยที่ได้โดยใช้เกณฑ์ เบสส์ (Best.1977.pp:47อ้างถึงใน ในตะวัน กำหอม.2560:28-29)

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายความว่ามากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายความว่ามาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายความว่าปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายความว่าน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายความว่าน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารสถานศึกษากับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง ด้วยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient อ้างถึงในในตะวัน กำหอม 2560:116) โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ดังนี้

สูงกว่า 0.90 มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก

0.71-0.90 มีความสัมพันธ์ในระดับสูง

0.30-0.70 มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

ต่ำกว่า 0.30 มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

0.0 ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง จำนวน 20คน คิดเป็นร้อยละ 58.82 อายุ 30-40 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 70.58 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 82.23 มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 55.88 ตามลำดับ

2.การบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนองโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับที่ 1 คือด้านการบริหารงานบุคคล รองลงมาคือ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารทั่วไป และอันดับสุดท้ายคือ ด้านวิชาการตามลำดับ

2.1 ด้านวิชาการ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือโรงเรียนมีการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รองลงมา คือโรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน โรงเรียนมีการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาสื่อ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โรงเรียนมีการให้ข้อเสนอแนะในการกำหนดเกณฑ์การประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา และอันดับสุดท้ายคือ โรงเรียน ส่งเสริม และพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางตามลำดับ

2.2 ด้านงบประมาณ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือ โรงเรียนมีการระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา จัดหางบประมาณมาสนับสนุน รองลงมา คือโรงเรียนมีการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผล ประสิทธิภาพการใช้งบประมาณ โรงเรียนมีการควบคุมการใช้จ่าย คุรุภัณฑ์ ให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่าเกิดประโยชน์สูงสุด โรงเรียนมีการจัดสรรงบประมาณค่าวัสดุ คุรุภัณฑ์ และสื่อทางการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ และอันดับสุดท้ายคือ โรงเรียนมีการกำกับ

ติดตาม เสนอแนะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานการเงิน งานการบัญชี งานการพัสดุ และสินทรัพย์ เพื่อให้ถูกต้อง มีความโปร่งใส และตรวจสอบได้ตามลำดับ

2.3 ด้านการบริหารงานบุคคล โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือโรงเรียนมีการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน และค่าจ้างเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด รองลงมา คือโรงเรียนมีการดำเนินงานเกี่ยวกับการวางแผน อัตรากำลัง การกำหนดตำแหน่งและวิทยฐานะ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนมีการสรรหาและการบรรจุแต่งตั้ง การย้ายเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด โรงเรียนมีการจัดสรรบุคลากรที่มีความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่มาทำงานด้วยความสนใจอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลและ อันดับสุดท้ายคือโรงเรียนมีการให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดบุคลากรให้ปฏิบัติงานในส่วนต่างๆ ตามลำดับ

2.4 ด้านการบริหารทั่วไป โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือ โรงเรียนมีการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงาน รองลงมา คือโรงเรียนมีการพัฒนานักเรียนให้มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม และร่วมแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน โรงเรียนมีการบำรุงดูแลพัฒนาอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้อยู่ในสภาพที่มั่นคงและปลอดภัย โรงเรียนมีการนำเสนอและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ตรงไปตรงมา และอันดับสุดท้ายคือโรงเรียนมีการจัดให้คำปรึกษา แนะนำ และสนับสนุนการดำเนินงานในการพัฒนาสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษา ตามลำดับ

3. ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล รองลงมา คือด้านการส่งต่อ ด้านการป้องกัน

และแก้ไขปัญหาด้านการคัดกรองนักเรียน และ อันดับสุดท้ายคือด้านการส่งเสริมนักเรียน ตามลำดับ

3.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อันดับที่ 1 คือโรงเรียนมีการจัดครูที่ปรึกษาดูแลนักเรียนตาม เกณฑ์มาตรฐาน นักเรียน 17-25 คน/ครู 1 คน รองลงมา คือโรงเรียนมีการรายงานผลการศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคล โรงเรียนมีการจัดทำข้อมูลของนักเรียนถูกต้อง ชัดเจน เป็นปัจจุบัน สามารถอ้างอิงได้โรงเรียนมีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลของนักเรียนที่มีความสมบูรณ์ และ อันดับสุดท้ายคือโรงเรียนมีการบันทึกผลข้อมูลนักเรียนรายบุคคลในความดูแลของครูที่ปรึกษารอบทุกคน ตามลำดับ

3.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับที่ 1 คือโรงเรียนมีการคัดกรองนักเรียนโดยวิธีการที่หลากหลาย สามารถแยกกลุ่มปกติ และกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาได้อย่างชัดเจน รองลงมาคือโรงเรียนมีการใช้ระเบียบสะสมและผลการประเมินพฤติกรรม เด็ก (SDQ) และผลการศึกษานักเรียนในวิธีการและเครื่องมือ อื่นๆหรือการคัดกรองนักเรียน โรงเรียนมีการบันทึกและรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูล นักเรียนเป็นภาพรวมของโรงเรียนโรงเรียนมีการสำรวจความต้องการของนักเรียนในการจัด กิจกรรมและ อันดับสุดท้ายคือโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนเป็นคนดี มี พฤติกรรมส่งเสริมที่เหมาะสม เช่นโฮมรูม และประชุม ผู้ปกครองนักเรียน ตามลำดับ

3.3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับที่ 1 คือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมแก้ไขปัญหานักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และนักเรียนกลุ่มมีปัญหา รองลงมาคือโรงเรียนมีการรายงานผลการจัดกิจกรรม โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนโดยให้นักเรียนและ ผู้ปกครองมีส่วนร่วม โรงเรียนจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักจุดเด่น จุดด้อยและการ พัฒนาปรับปรุงตนเอง และอันดับสุดท้ายคือ โรงเรียนส่งเสริม

ให้นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น การรู้จักควบคุมตนเองและเสริมสร้างทักษะการใช้ชีวิต ตามลำดับ

3.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญห โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับที่ 1 คือ โรงเรียนมีการบันทึกผลการช่วยเหลือ แก้ไขปัญหา และ ติดตามผลนักเรียน รองลงมาคือโรงเรียนมีการประชุมกลุ่ม เพื่อปรึกษาปัญหานักเรียนเป็นราย กรณี โรงเรียนมีการจัดกิจกรรม แก้ไขปัญหาของนักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และ นักเรียนกลุ่มมีปัญหา โรงเรียนมีการให้คำปรึกษาและ แนะนำเบื้องต้นแก่นักเรียน และอันดับสุดท้ายคือ โรงเรียนมีการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนกลุ่มมีปัญหาเพื่อ ส่งต่อไปรับการช่วยเหลือ ตามลำดับ

3.5 ด้านการส่งต่อ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับที่ 1 คือโรงเรียนมีการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการจัด กิจกรรม เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน รองลงมาคือโรงเรียนมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาให้ ผู้เกี่ยวข้องทั้งภายใน และภายนอกโรงเรียนเพื่อการ ช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนมีการชี้แจงให้นักเรียนทราบ ถึงความจำเป็นในการส่ง ต่อ โรงเรียนมีกระบวนการ ขั้นตอนส่งต่อที่มีความชัดเจน และ อันดับสุดท้ายคือ โรงเรียนมีการบันทึกผลการช่วยเหลือ หรือรายงานการ ส่งต่อ นักเรียนทั้งภายในและภายนอก ตามลำดับ

4. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหาร สถานศึกษากับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ บุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำ จังหวัดระนอง โดยภาพรวม มีค่าความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการ บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน เรียงตาม ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ อันดับที่ 1 คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล เท่ากับ ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้าน การส่งเสริมนักเรียนเท่ากับ เท่ากับ ด้านการส่งต่อ รองลงมาคือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหาร สถานศึกษากับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ บุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำ จังหวัดระนอง ซึ่งผลของการวิจัยนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1.การบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทาง การศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนองโดย ภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อันดับที่ 1 คือด้านการบริหารงานบุคคล รองลงมา คือ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารทั่วไป และอันดับ สุดท้ายคือ ด้านวิชาการ

1.1 ด้านวิชาการ โดยภาพรวม อยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือ โรงเรียนมีการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนา คุณภาพการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รองลงมา คือโรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน โรงเรียนมี การส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาสื่อ และเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา และแหล่งเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ ความรู้ได้ด้วยตนเอง โรงเรียนมีการให้ข้อเสนอแนะใน การกำหนดเกณฑ์การประกันคุณภาพภายใน และ มาตรฐานคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา และอันดับ สุดท้ายคือ โรงเรียน ส่งเสริม และพัฒนากระบวนการ เรียนรู้ของผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ เอกฉัตร นนम्मณี (2557, น. 34-35) ได้ศึกษาเรื่องระดับความพึงพอใจในการบริหาร สถานศึกษาของผู้ปกครองโรงเรียนบ้านพระพรศักดิ์ อำเภอสรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ด้านงานวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ความพึงพอใจในการบริหารสถานศึกษาของผู้ปกครอง อยู่ในระดับมาก อันดับหนึ่งที่หนึ่ง คือ สนับสนุนให้จัดการ เรียนการสอนที่ส่งเสริมให้เด็กมีคุณธรรม จริยธรรม และมีระเบียบวินัย รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนเน้นการเตรียมความพร้อมและการจัด ประสบการณ์สำหรับเด็กนักเรียน เนื้อหาหลักสูตรการ จัดประสบการณ์ มีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับวัยและ

ความสนใจของเด็ก การรายงานผลการพัฒนาการของเด็กอย่างสม่ำเสมอและมีความชัดเจน สื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน และอันดับสุดท้าย คือ โรงเรียนมีการจัดเนื้อหาและประสบการณ์ที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็ก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของชลิดา เจริญชัย (2561, น. 78-79) ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียน กลุ่มนิคมพัฒนาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนกลุ่มนิคมพัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาระยอง เขต 1 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน

1.2 ด้านงบประมาณ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือ โรงเรียนมีการระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา จัดหางบประมาณมาสนับสนุน รองลงมา คือ โรงเรียนมีในการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผล ประสิทธิภาพการใช้งบประมาณ โรงเรียนมีการควบคุมการใช้จ่ายวัสดุ ครุภัณฑ์ ให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่าเกิดประโยชน์สูงสุด โรงเรียนมีการจัดสรรงบประมาณค่าวัสดุ ครุภัณฑ์ และสื่อทางการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ และอันดับสุดท้ายคือ โรงเรียนมีการกำกับติดตาม เสนอแนะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานการเงิน งานการบัญชี งานการพัสดุ และสินทรัพย์ เพื่อให้ถูกต้อง มีความโปร่งใส และตรวจสอบได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เอกวัตร นम्मณี (2557, น. 34-35) ได้ศึกษาเรื่องระดับความพึงพอใจในการบริหารสถานศึกษาของผู้ปกครองโรงเรียนบ้านพระปรารักษ์ อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดสุโขทัยด้านงานงบประมาณ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ความพึงพอใจในการบริหารสถานศึกษาของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก อันดับหนึ่ง คือ การจัดสรร

งบประมาณค่าอาหารกลางวัน ครอบคลุมจำนวนและเพียงพอกับเด็ก รองลงมา คือ การควบคุมการใช้จ่ายวัสดุ ครุภัณฑ์ ให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่าเกิดประโยชน์สูงสุด การจัดสรรงบประมาณค่าวัสดุ ครุภัณฑ์ และสื่อทางการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ การจัดสรรงบประมาณค่าอาหารเสริม (นม) อย่างเพียงพอกับจำนวนเด็ก และอันดับสุดท้าย คือ การจัดสรรงบประมาณเพียงพอสำหรับค่าตอบแทนและเงินเดือนของครูในโรงเรียน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา กลิ่นขจร (2556, น. 53-54) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารของโรงเรียนสาธิตเทศบาลนครระยอง สังกัดกองการศึกษา เทศบาลระยอง ด้านการบริหารงบประมาณ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ย 3 อันดับแรก ได้ดังนี้ การส่งเสริมการจัดหารายได้และผลประโยชน์ให้กับสถานศึกษาในรูปแบบที่หลากหลาย การวางแผนพัฒนาการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพร่วมกับบุคคลและหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ส่งเสริมทุนการศึกษา และทุนเพื่อการพัฒนา

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือโรงเรียนมีการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนและค่าจ้างเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด รองลงมา คือ โรงเรียนมีการดำเนินงานเกี่ยวกับการวางแผน อัตรากำลัง การกำหนดตำแหน่งและวิทยฐานะ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนมีการสรรหาและการบรรจุแต่งตั้ง การย้ายเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด โรงเรียนมีการจัดสรรบุคลากรที่มีความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่มาทำงานด้วยความสนใจอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลและอันดับสุดท้ายคือโรงเรียนมีการให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดบุคลากรให้ปฏิบัติงานในส่วนต่างๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุพัตรา กลิ่นขจร (2556, น. 53-54) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารของโรงเรียนสาธิตเทศบาลนครระยอง สังกัดกองการศึกษา เทศบาลระยอง และยัง

สอดคล้องกับงานวิจัยของธมกร ดุลยปรภณชัย (2556:86-100) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสตรีชัยภูมิ 2 จังหวัดชัยภูมิ ด้านการบริหารงานบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มี 8 ข้ออยู่ในระดับมาก และ 2 ข้ออยู่ในระดับปานกลางข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูเอาใจใส่นักเรียนอย่างใกล้ชิด ติดตามพฤติกรรมทั้งในและนอกเวลาเรียน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่การสอนนักเรียน และจากแนวทางการส่งเสริมความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสตรีชัยภูมิ 2 จังหวัดชัยภูมิ ด้านการบริหารงานบุคคล ที่ได้จากแบบสอบถามแบบปลายเปิด มีข้อเสนอแนะที่สำคัญดังนี้ สถานศึกษาควรมีการจัดสรรครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เพียงพอ กับจำนวนนักเรียนผู้บริหารและครูควรวางตัวเป็นกันเองกับผู้ปกครองนักเรียน ครูติดตามประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอและผู้บริหารและครูควรอุทิศตนเพื่อการทำงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ

1.4 ด้านการบริหารทั่วไป โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือ โรงเรียนมีการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงาน รองลงมา คือโรงเรียนมีการพัฒนานักเรียนให้มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม และร่วมแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน โรงเรียนมีการบำรุงดูแลพัฒนาอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้อยู่ในสภาพที่มั่นคงและปลอดภัย โรงเรียนมีการนำเสนอและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ตรงไปตรงมา และอันดับสุดท้ายคือโรงเรียนมีการจัดให้คำปรึกษา แนะนำ และสนับสนุนการดำเนินงานในการพัฒนาสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธมกร ดุลยปรภณชัย (2556:86-100) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสตรีชัยภูมิ 2 จังหวัดชัยภูมิ ด้านการบริหารงานทั่วไป โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

พบว่า อยู่ในระดับมากข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สภาพอาคารเรียนและอาคารประกอบอาคารต่างๆ แข็งแรง มั่นคง สะอาด ปลอดภัย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการแจ้งข้อมูลข่าวสารต่างๆ ของโรงเรียนให้ผู้ปกครองทราบอย่างสม่ำเสมอ และจากแนวทางการส่งเสริมความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสตรีชัยภูมิ 2 จังหวัดชัยภูมิ ด้านการบริหารงานทั่วไปที่ได้จากแบบสอบถามแบบปลายเปิด มีข้อเสนอแนะที่สำคัญดังนี้ มีสนามและสวนหย่อมเพื่อให้นักเรียนได้นั่งทำกิจกรรมยามว่าง โรงเรียนควรจัดทำรั้วเพื่อเป็นแนวเขตอย่างชัดเจน และการจัดห้องเรียนและบริเวณโรงเรียนให้สะอาดปราศจากสิ่งที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอกวัตร นนมมณี (2557: 34-35) ได้ศึกษาเรื่องระดับความพึงพอใจในการบริหารสถานศึกษาของผู้ปกครองโรงเรียนบ้านพระปรางค์ อำเภอสรีสะเกษ จังหวัดสุโขทัย ด้านการบริหารงานทั่วไป โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ความพึงพอใจในการบริหารสถานศึกษาของผู้ปกครอง อยู่ในระดับมาก อันดับหนึ่ง คือ จัดความเรียบร้อยของเอกสารและหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน เช่น ทะเบียนนักเรียน บัญชีเรียกชื่อ สมุดประจำตัวนักเรียน รองลงมา คือ การนำเสนอและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ตรงไปตรงมา การกำหนดแนวทางวางแผนการจัดการอาคาร สถานที่และสภาพแวดล้อมของโรงเรียน โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและผู้ปกครอง และอันดับสุดท้าย คือ บำรุงดูแลพัฒนาอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้อยู่ในสภาพที่มั่นคงและปลอดภัย

2. ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล รองลงมา คือด้านการส่งต่อ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการคัดกรองนักเรียน และอันดับสุดท้ายคือด้านการส่งเสริมนักเรียน

2.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อันดับที่ 1 คือโรงเรียนมีการจัดครูที่ปรึกษาดูแลนักเรียนตาม เกณฑ์มาตรฐาน นักเรียน 17-25 คน/ครู 1 คน รองลงมา คือโรงเรียนมีการรายงานผลการศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคล โรงเรียนมีการจัดทำข้อมูลของนักเรียนถูกต้อง ชัดเจน เป็นปัจจุบัน สามารถอ้างอิงได้โรงเรียนมีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลของนักเรียนที่มีความสมบูรณ์ และอันดับสุดท้ายคือโรงเรียนมีการบันทึกผลข้อมูลนักเรียนรายบุคคลใน ความดูแลของครูที่ปรึกษาครบทุกคน สอดคล้องกับ งานวิจัยของ กรดา มลิตา(2564:78)การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดทำ ทะเบียนนักเรียนประจำชั้นจากทะเบียนสะสมและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และการตรวจ เยี่ยมบ้านนักเรียนประจำชั้น และการสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับข้อมูลครอบครัว เศรษฐกิจ สุขภาพ และความสามารถพิเศษ และการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัวของนักเรียนจาก ผู้ปกครองนักเรียนตามลำดับ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวรวิมล สุขะเสวก (2563, น. 80) การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต นักศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตจังหวัด นครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า ระดับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษา ในเขตจังหวัดนครสวรรค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายด้านพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการส่งต่อ รองลงมาคือ ด้านการ ปูองกัน และแก้ไขปัญหา และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านการส่งเสริม นักเรียน

2.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับที่ 1 คือโรงเรียนมีการคัดกรองนักเรียนโดยวิธีการที่หลากหลาย สามารถแยกกลุ่มปกติ และกลุ่ม

เสี่ยง/มีปัญหาได้อย่างชัดเจน รองลงมาคือโรงเรียนมีการใช้ระเบียบสะสมและผลการประเมินพฤติกรรม เด็ก (SDQ) และผลการศึกษานักเรียนในวิธีการและเครื่องมือ อื่นๆหรือการคัดกรองนักเรียน โรงเรียนมีการบันทึกและรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูล นักเรียนเป็นภาพรวมของโรงเรียนโรงเรียนมีการสำรวจความต้องการของนักเรียนในการจัด กิจกรรมและ อันดับสุดท้ายคือโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนเป็นคนดี มี พฤติกรรมส่งเสริมที่เหมาะสม เช่นโฮมรูม และประชุม ผู้ปกครองนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของกรดา มลิตา (2564, น. 78) การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวม อยู่ในระดับ มากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การแต่งตั้งคณะกรรมการ ศึกษาเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนระดับโรงเรียน รองลงมา ได้แก่ การจัดทำคู่มือปฏิบัติงานแก่ ครูในการคัดกรองนักเรียน และการคัดกรองนักเรียนจากข้อมูลของเพื่อนนักเรียน และ การคัดกรองนักเรียนจากข้อมูลของครูตามลำดับ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิวา ชุนชำนาญ (2564, น. 56-57)การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ผลการวิเคราะห์การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ คือ ด้านการ รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล รองลงมา คือ ด้านการ ปูองกันและแก้ไขปัญหา ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการส่งต่อนักเรียน

2.3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับที่ 1 คือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมแก้ไข ปัญหาของนักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และนักเรียน

กลุ่มมีปัญหา รองลงมาคือโรงเรียนมีการรายงานผลการจัดกิจกรรม โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน โดยให้นักเรียนและ ผู้ปกครองมีส่วนร่วม โรงเรียนจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักจุดเด่น จุดด้อยและการ พัฒนาปรับปรุงตนเอง และ อันดับสุดท้ายคือ โรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น การรู้จักควบคุมตนเองและเสริมสร้างทักษะการใช้ชีวิต สอดคล้องกับงานวิจัยของสุธิดา พงษ์สวัสดิ์ (2561, น. 70) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรีโดย ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียน ได้แก่ ทีมนำได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรชี้แจงให้ ผู้ปกครองเห็นความสำคัญของการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียน โดยการประชุม ผู้ปกครองและอธิบาย ถึงความสำคัญของแนวทางส่งเสริมและพัฒนา เพื่อผู้ปกครองจะได้ทราบพฤติกรรมของนักเรียน และ แนวทางส่งเสริมพัฒนา พฤติกรรมของบุตรหลานร่วมกันกับครูที่ปรึกษาและผู้ปกครอง ท่านอื่นๆ และ โรงเรียนควรมีการพัฒนาจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักจุดเด่น จุดด้อยและการพัฒนาปรับปรุงตนเอง ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรุฒิ สุขเสวก (2563, น. 80) การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต นักศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตจังหวัดนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า ระดับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตจังหวัดนครสวรรค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายด้านพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการส่งต่อ รองลงมาคือ ด้านการ ป้องกันและแก้ไข ปัญหา และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านการส่งเสริมนักเรียน

2.4 ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับที่ 1 คือ โรงเรียนมีการบันทึกผลการช่วยเหลือนักเรียน แก้ไขปัญหา และ ติดตามผลนักเรียน รองลงมาคือโรงเรียนมีการประชุมกลุ่ม เพื่อปรึกษาปัญหานักเรียนเป็นราย กรณี โรงเรียนมีการจัดกิจกรรม

แก้ไขปัญหานักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และ นักเรียนกลุ่มมีปัญหา โรงเรียนมีการให้คำปรึกษาและ แนะนำเบื้องต้นแก่นักเรียน และ อันดับสุดท้ายคือ โรงเรียนมีการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนกลุ่มมีปัญหาเพื่อ ส่ง ต่อไปปรับการช่วยเหลือ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรดา มลิลลา(2564:78)การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุด คือจัดนักเรียนเข้าค่ายคุณธรรมจริยธรรม รองลงมา ได้แก่ นำนักเรียนในประจำชั้นไปร่วมทำบุญที่ วัดในวันสำคัญ และจัดบรรยายภาคภายในโรงเรียนให้รักรื่น น่าอยู่ และห่างไกลสารเสพติด จัดวิทยากรให้ความรู้ เกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมในการเข้าแถวเคารพธงชาติ การจัดกิจกรรมใน ชั้นเรียนที่ส่งเสริมนักเรียนเป็น รายบุคคล และการประเมินผลในการดำเนินงานป้องกัน และ แก้ไขพฤติกรรมของนักเรียน ตามลำดับ ยัง สอดคล้องกับงานวิจัยของสุธิดา พงษ์สวัสดิ์ (2561, น. 70) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี ด้านการป้องกันและ แก้ไขปัญหา ได้แก่ ทีมนำได้ให้ข้อเสนอแนะว่า โรงเรียน ควรประชุมวางแผนค้นหาสาเหตุของปัญหาที่เป็น ต้นเหตุที่แท้จริงและพิจารณาความรุนแรงและความถี่ ของการเกิดพฤติกรรม โรงเรียนควรมีการจัด กิจกรรม แก้ไขปัญหานักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และ นักเรียนกลุ่มมีปัญหาและควรจัดให้มีการ ประชุมกลุ่ม เพื่อปรึกษาปัญหานักเรียนเป็นรายกรณีและโรงเรียน ควรมีการจัดกิจกรรมแก้ไขปัญหานักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและนักเรียนกลุ่มมีปัญหาและควรจัดให้มีการ ประชุมกลุ่ม เพื่อปรึกษา ปัญหานักเรียนเป็นรายกรณี

2.5 ด้านการส่งต่อ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับที่ 1 คือโรงเรียนมีการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการจัด กิจกรรม เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน รองลงมาคือโรงเรียนมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาให้ ผู้เกี่ยวข้องทั้งภายใน และภายนอกโรงเรียนเพื่อการ

ช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนมีการชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงความจำเป็นในการส่ง ต่อ โรงเรียนมีกระบวนการขั้นตอนส่งต่อที่มีความชัดเจน และ อันดับสุดท้ายคือโรงเรียนมีการบันทึกผลการช่วยเหลือ หรือรายงานการส่งต่อ นักเรียนทั้งภายในและภายนอก สอดคล้องกับงานวิจัยของกรดา มลิลลา(2564:78)การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ด้านการส่งต่อนักเรียนโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การสรุปผลการดำเนินการส่งต่อ นักเรียนของโรงเรียน รองลงมาได้แก่ การแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินการส่งต่อ นักเรียนที่มี ปัญหาเรื่องพฤติกรรม และการเยี่ยมและให้กำลังใจแก่นักเรียนที่มีปัญหา และการส่งต่อนักเรียนของครูที่ปรึกษาไปยังครูอื่น ภายในสถานศึกษา เช่น ครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูฝ่ายปกครอง หรือครูอื่น ๆ ที่เหมาะสม ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุธิดา พงษ์สวัสดิ์(2561:70)การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรีด้านการส่งต่อได้แก่ ทิมนำได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรชี้แจงให้ผู้ปกครองเห็นความสำคัญของการส่งต่อ โดยการส่งจดหมายเชิญประชุม แจ้งกำหนดการ และผลที่ได้รับจากการประชุมและอธิบายถึงความสำคัญของการส่งต่อ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารสถานศึกษากับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง โดยภาพรวม มีค่าความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการบริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เรียงตาม ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อันดับที่ 1 คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เท่ากับ ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียนเท่ากับ เท่ากับ ด้านการส่งต่อ รองลงมาคือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา สอดคล้องกับงานวิจัยของวรวิมล สุชะเสวก(2563:80)

การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต นักศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตจังหวัดนครสวรรค์ ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา กับคุณภาพชีวิตนักศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตจังหวัดนครสวรรค์ อยู่ในระดับสูงมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

การบริหารสถานศึกษาโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านการบริหารงานบุคคล รองลงมา คือ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารทั่วไป และอันดับสุดท้ายคือ ด้านวิชาการ 2)ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล รองลงมา คือด้านการส่งต่อ ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหา ด้านการคัดกรองนักเรียน และอันดับสุดท้ายคือด้านการส่งเสริมนักเรียน 3)ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารสถานศึกษากับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง โดยภาพรวม มีค่าความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

1.ข้อเสนอแนะจากผู้วิจัย

1.1 โรงเรียนควรมีการส่งเสริมพัฒนาคณะกรรมการดำเนินงานให้เกิดความรู้ความเข้าใจด้าน ทักษะในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนและมีการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ส่งเสริมความเข้าใจให้กับผู้ปกครองเพื่อความเข้าใจในการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนให้มากขึ้นเพื่อพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 โรงเรียนควรมีการประสานความร่วมมืออย่างจริงจังในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้าน การส่งต่อ ระหว่างคณะกรรมการในการดำเนินงานตลอดจนผู้ปกครอง ชุมชนทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนได้อย่างทันที่ตรงประเด็น เกิดความเข้าใจ ในระบบการส่งต่อนักเรียน ที่เป็นไปในทิศทาง

เดียวกันและสามารถร่วมกันวางแผนช่วยเหลือส่งต่อนักเรียนได้อย่างเป็นระบบที่เกิดประสิทธิภาพต่อการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.2 ควรศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในเชิงลึก

บรรณานุกรม

กรดา มลิลลา.(2564). *การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา.มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.*

ชลิดา เจริญชัย.(2561). *ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียน กลุ่มนิคมพัฒนาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยบูรพา.*

ธมกร ดุลยปกรณ์ชัย.(2556). *ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสตรีชัยภูมิ 2 จังหวัดชัยภูมิ. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย.*

ในตะวัน กำหอม.(2560). *การวิจัยการบริหารการศึกษา. โรงพิมพ์ที่คอม จังหวัดมหาสารคาม.วิทยาลัย*

วรวิมล สุขะเสวก.(2563). *การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต นักศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตจังหวัดนครสวรรค์. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา.*

ศิวา ขุนชำนาญ.(2564). *การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.*

สุธิดา พงษ์สวัสดิ์ .(2561). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศิลปากร.*

สุพัตรา กลิ่นขจร .(2556). *ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารของโรงเรียนสาธิตเทศบาลนครระยอง สังกัดกองการศึกษา เทศบาลระยอง. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต. สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยบูรพา.*

เอกวิตร แนมมณี. (2557). *ศึกษาระดับความพึงพอใจในการบริหารสถานศึกษาของผู้ปกครองโรงเรียนบ้านพระปรารค์ อำเภอสรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา. วิทยาลัยทองสุข.*